

PROLOG

„Připravít na výstup.“ Hlas staršího kapitána Mitth'raw'nuruoda se rozlehl můstkem *Springhawku*. „Všichni důstojníci a válečníci, buďte v pohotovosti. Nejsme tu, abychom vyvolali potíže, ale mám v úmyslu být na ně připraven.“

První důstojník, střední kapitán Ufsa'mak'ro, se pro sebe zamračil. Samozřejmě že starší kapitán Thrawn neplánoval vyvolávat potíže. To on nikdy. Přesto se zdálo, že k potížím vždycky došlo.

Pokud měl tento trend pokračovat, nemohl si pro to vybrat lepší místo.

Nedosti na tom, že Zyzek byl cizí soustava. Co hůř, chisské záznamy o něm neobsahovaly nic než jeho polohu a to, že se jednalo o obchodní středisko několika malých národů na východ a jihovýchod od Chisské ascendance. Ještě hůř, Thrawn věřil, že v téhle soustavě byl najat kapitán Fsir se svými Watithy, aby přepadli jeho loď.

Ze všeho nejhůř, nikdo jiný nevěděl, že tu *Springhawk* byl.

Měli se vrátit rovnou do Ascendance. Měli opustit planetu Hoxim a potyčku, kterou si Samakro soukromě přejmenoval na bitvu tří rodin, a zamířit na Csillu kvůli opravám, hlášení a tomu, co nejspíš bude úchvatná snaha zamést celou věc pod koberec. Všechny ostatní chisské válečné lodě, které měly posádky složené výlučně ze členů rodin Xo-

dlak, Erighal a Pommrio, udělaly přesně tohle. Vydaly se na pomalou cestu jednotlivými skoky zpátky domů, zatímco jejich velitelé nepochybně zápolili s tím, jak to všechno zapsat do svých deníků.

Ale ne *Springhawk*. Hodiny, které Thrawn strávil studiem watithského frachtáku před jeho zničením, ho nějak přesvědčily, že Zyzek je místo, odkud pocházel Fsir. Odtud to byl už jen malý skok taktické logiky, aby se cestou domů v té soustavě zastavili a porozhlédli se tam.

Samakro té strategii rozuměl. Na jisté úrovni s ní dokonce souhlasil. *Springhawk* měl chodkyni po obloze Che'ri k urychlení cestování po křivolakých hyperprostorových trasách Chaosu, zatímco jakýkoli pozorovatel, který by číhal v okolí, aby podal hlášení o bitvě, by měl nějakého slabšího navigátora, nebo vůbec žádného. Skutečnost, že Thrawn se mohl dostat na Zyzek dříve než ty zprávy, mohla být pro sběr informací velkou výhodou.

Ale bylo to jen malé plus sedící na celé hromadě mínusů.

„Výstup: tři, dva, jedna.“

Hvězdné čáry se smrštily do hvězd a *Springhawk* byl na místě.

„Plný sken,“ nařídil Thrawn. „Zvláštní pozornost věnujte lodím na různých oběžných drahách. Chci co nejúplnější katalog lodních typů spolu s tím, kde se na orbitě nacházejí.“

„Ano, starší kapitáne,“ odpověděla střední komandérka Elod'al'vumic od senzorového stanoviště.

„Kharille, pomozte jí s katalogizací,“ dodal Thrawn.

„Ano, pane.“ Hlas staršího komandéra Plikh'ar'illmorfa přišel přes reproduktor ze sekundárního velitelství. „Dalvu, označte nám sektory, které chcete, abychom provedli odsud.“

„Ano, starší komandére,“ řekla. „Označuji.“

„Dávejte pozor na pohyb, ať už dovnitř v pokusu se nám skrýt, nebo ven v pokusu uniknout,“ upozornil Thrawn. „Jsme tu, abychom zjistili, jestli vzbudíme nějakou reakci.“ Kývl ke kormidlu. „Azmordi, začněte nás přibližovat. Chodkyně po obloze Che'ri, buďte připravena pro případ, že bychom museli urychleně odletět.“

„Ano, pane,“ řekl komandér-poručík Tumaz'mor'diamir od kormidla.

„Ano, starší kapitáne,“ přidala se Mitth'al'astov, opatrovnice chodkyně po obloze Che'ri.

Samakro pomalu přejel můstek pohledem. Dalvu, Kharill, Azmordi. Důstojníci, se kterými sloužil dlouhý čas ještě v době, kdy *Springhawk* velel on, a pokračoval i za současného působení Thrawna coby kapitána. Znal je a jejich schopnosti a svěřil by jim svůj život.

Ovšem Thalias...

Soustředil se na opatrovnici, když se otočila zpět k průzoru s uklidňující rukou na Che'riině rameni. Thalias pro něj byla stále ještě příliš velkou záhadou obestřenou nejistotou a pochybnostmi, které ji ovjely.

Co hůř, ze Samakrova úhlu pohledu s sebou nesla pachů rodinné politiky. Syndik Mitth'urf'ianico provedl pár pěkných kliček, aby ji dostal na palubu *Springhawk*, a Samakro stále ještě netušil, jakou hru Thurfian s Thalias hrál.

Ale zjistí to. Už zasel semínka a podstrčil jí historiku a konspirační teorii, která Thrawna vykreslovala ve špatném světle. Historiku, o které věděl, že ji nakonec předá Thurfianovi nebo snad i někomu jinému. Až to udělá – až zradí tu důvěru –, Samakro bude konečně mít důkaz, že byla špienkou, která měla zničit, nebo alespoň poškodit velitele *Springhawk*. Pak možná dokáže Thrawna přesvědčit, aby ji dostal z lodi.

Do té doby ji mohl jen sledovat a mít se co nejlépe na pozoru před každou neplechou, kterou mohla způsobit.

Jsme tu, abychom vzbudili nějakou reakci. Samakro už byl bohužel svědkem toho, jakou reakci Thrawnovo nečekané zjevení obvykle podněcovalo. Zvlášť v potenciálně nepřátelském teritoriu a při pohybu mezi velkým množstvím pravděpodobně nepřátelských lodí.

Ale Thrawn byl velitel *Springhawk* a vydal rozkaz. Samakrovou prací bylo udělat vše, co bylo v jeho silách, aby ho splnil.

A jestli bylo součástí jeho povinností bránit loď na život a na smrt... nu, byl připraven udělat i to.

* * *

„Dobývání.“

Generalirius Nakirre vyhlížel z průzoru kiljiského válečného křižníku *Whetstone* na desítky obchodních lodí obíhajících planetu Zyzek. „Dobývání.“

„Zajímavý koncept, není-liž pravda?“ nadhodila bytost známá jako Jixtus.

Nakirre po očku pohlédl na svého hosta. Bylo znepokojující jednat s bytostí úplně skrytou pod rouchem, kápí, rukavicemi a závojem.

Hlavně vzhledem k tomu, že taková kompletní anonymita poskytovala Jixtusovi nad Nakirrem a jeho vazaly podstatnou vyjednávací výhodu. Jakmile se Jixtus naučí číst emoční reakce odrážející se ve vzorech vlánek a napínání, které pohybovaly tmavě oranžovou kiljiskou kůží, získá vhled, který bude sahat mnohem hlouběji než Nakirreova slova.

Ale Nakirre souhlasil, že sem toho cizince doprovodí, a kiljiští vládcové jeho rozhodnutí potvrdili, takže byli tady.

A popravdě řečeno, Jixtus měl několik zajímavých nápadů ohledně toho, kam by se mohla ubírat budoucnost Kiljiského iluminátu.

„Lidé, kteří by jinak ignorovali moudrost a vedení Kiljiů, budou povzbuzeni k naslouchání,“ pokračoval Jixtus. „Lidé, kteří by vaši filozofií jinak pohrdali a vysmívali by se jí, mohou být umlčeni, nebo posláni někam, kde jejich řečnění nebude rušit nebo vadit.“

„Umožní nám to nastolit pořádek,“ souhlasil Nakirre a hlavou mu prolétaly obrazy dosud nepoznané stability. *Dobývání.*

„Přesně,“ souhlasil Jixtus. „Pořádek a osvětlení pro miliardy bytostí, které v současnosti bezmocně zápolí a tápou v temnotě. Jak sám dobře víte, povzbuzování a přesvědčování – dokonce i vášnivě přesvědčování – mohou kulturou pohnout jen do určité míry. Dobývání je jediný způsob, jak vstřípnit kiljiské chápání celému regionu.“

„A vy věříte, že tyto bytosti jsou připravené takový vhled přijmout?“ zeptal se Nakirre a mávl rukou k obchodním lodím klidně plujícím na svých oběžných drahách.

„Existuje vůbec chvíle, kdy osvětlení *není* přínosem?“ opáčil Jixtus. „Ať už si to uvědomují, nebo ne, ať už to přijímají, nebo ne, kiljiská cesta je nakonec dovede k prosperitě a spokojenosti. K čemu otálet?“

„Vskutku, k čemu,“ přisvědčil Nakirre a hleděl na loď. Tolik obchodníků, tolik národů a všechny byly proti síle Kiljiského iluminátu bezmocné. Který národ by měl zvolit jako první?

„Jak jsem slíbil, dovedeme vás k národům, které se dají dobýt nejrychleji a nejsnáze,“ pokračoval Jixtus. „Jsou tu obchodní zástupci všech čtyř,

kteří Gryskové považují za nejslibnější. Postupně si s nimi promluvíme a snad i získáme vzorky zboží, které nabízejí k prodeji. Vy potom –“

„Generaliriusi?“ zavolal od senzorového stanoviště Vazal Dva. „Dorazila nová loď. Konfigurace neznámá.“

Nakirre pohlédl na vizuální displej. Nová loď se skutečně nepodobala žádné jiné, která už byla na oběžné dráze. Nepochybně se jednalo o představitele nějakého nového národa, který dorazil, aby se přidal ke směňování a obchodování.

Nebo možná ne. Řešení loď neodpovídalo kupecké. Její tvar, systematické skupiny výdutí podél jejích boků a ramen, typický lesk trupu z nyixové slitiny...

„Tohle nejsou obchodníci,“ řekl. „To je válečná loď. Že?“ dodal a ohlédl se k Jixtusovi.

A zjistil, že Grysk je tichý a nehybný. Obličej za závojem byl obrácen k vizuálnímu displeji a zahalená postava ztuhla, jako by se bytost skrytá pod rouchem proměnila v kámen.

Jixtus měl obvykle poznámku k čemukoli. Pro jednu neměl.

„Pokud máte obavy, nemusíte je mít,“ uklidňoval ho Nakirre. Nová loď měla zhruba dvoutřetinovou velikost *Whetstonu*, pravděpodobně nebyla víc než ekvivalent kiljiského hlídkového křižníku se srovnatelným poměrem výzbroje. Kdyby se rozhodla začít boj, vůbec nepochyboval, že Kiljiové vyhrají.

Mohl jen doufat, že nebudou tak hloupí. Zničení jejich lodi by znamenalo, že ti na palubě si nikdy nevyslechnou kiljiskou filozofii, a tudíž nikdy nedosáhnou pravého osvětlení.

„Generaliriusi, válečná loď vysílá zprávu,“ hlásil Vazal Čtyři. Dotkl se spínače –

„– všem zdejšími obchodníkům a kupcům,“ ozval se z reproduktoru *Whetstonu* hladký, melodický hlas a slova v minniatském obchodním jazyce byla artikulována s úsečnou přesností. „Jsem starší kapitán Thrawn z válečné lodi *Springhawk* Chisské expanzní obranné flotily. Mám zprávu pro všechny Watithy, kteří mohou být přítomni. Je tu někdo z tohoto druhu, s kým si mohu promluvit?“

„Je tu někdo takový?“ otázal se Nakirre a podíval se zpět na Jixtuse.

Jixtus se pohnul a překonal onu paralýzu, která ho postihla. „Co jestli tu je?“ zeptal se podivným hlasem.

„Jsou tu nějací Watithové?“

Jixtus se zřejmě vzpamatoval. „Nevím. Když jsme přiletěli, nevším jsem si žádných jejich lodí, ale také jsem je nehledal. Navrhuju, abychom tu počkali a zjistili, jestli mu někdo odpoví.“

„Jestli se nikdo nepřihlásí, promluví s ním já,“ prohlásil Nakirre. „Zjistím, jaké zprávy přináší.“

„To bych neradil,“ varoval ho Jixtus. „Chissové jsou prohnané bytosti. Nejspíš se takhle ptá v naději, že vás vyláká ven.“

„Vyláká ven mě? Jak by vůbec mohl vědět, že jsem tady?“

„Nemyslel jsem přímo vás, generaliriusi,“ řekl Jixtus. „Ale buďte ubezpečen, že jde po informacích. Tohle tento konkrétní Chiss dělá.“

„Pokud si nikdo nepřeje zprávy,“ pokračoval Thrawn, „snad nám někdo poskytne polohu jejich světa, abychom mohli vrátit naše zajatce jejich lidu.“

Nakirre na Jixtuse překvapeně pohlédl. „On má zajatce?“

„Ne,“ odsekl Jixtus. „Nemá.“

„Říká, že má.“

„Lže,“ trval Jixtus na svém. „Jak jsem vám už řekl, jde po informacích. Tohle je trik.“

„Jak to víte?“ vyzvídal Nakirre.

Jixtus opět zmlkl. „Povězte mi, jak to víte, Jixtusi Grypský,“ zopakoval Nakirre a tentokrát z toho udělal rozkaz. „Pokud Chissové podnikli nájezd, samozřejmě že budou mít zajatce. Jestli došlo k bitvě, i ti nejobávanější často nechávají přežít. Povězte mi to, nebo se zeptám jeho.“

„Došlo k bitvě,“ přiznal Jixtus neochotně. „Ale nikdo nepřežil.“

„Jak si můžete být jistý?“

„Protože jsem to byl já, kdo Watithy na Chissy poslal. Do bitvy šlo dvacet tři Watithů. Dvacet tři Watithů zemřelo.“

„Ptám se znovu: jak to víte?“

„U bitvy byl pozorovatel,“ řekl Jixtus. Teď už zněl vyrovnaněji. „Byl skrytý očím bojujících. To on mi přinesl tu zprávu.“

„Chápu,“ řekl Nakirre a předstíral, že je spokojen.

Jenomže nebyl.

Protože pozorovatel, který mluvil o smrti Watithů, by také varoval, že *Springhawk* tu bitvu přežil. Přesto Jixtuse přilet chisské lodi zjevně

překvapil. Bylo to pouze objevení *Springhawku* zde u Zyzeku, a ne prostý fakt jeho přežití, co Jixtuse vylekalo?

A jak věděl, že tento Chiss pátrá po informacích? Copak ho Jixtus osobně znal?

Nakirre chvilku zvažoval, že se na to zeptá. Ale tím by nic nezískal. Jixtus ty informace tajil a nepochybně v tom bude pokračovat. To byl způsob těch, kdo nebyli osvíceni.

Na tom nezáleželo. Po ruce byl koneckonců jiný zdroj informací. „Vazale Jedna: rotaci s náklonem k chisské lodi,“ nařídil. Počkal, až byl *Whetstone* namířen přesně proti blížící se válečné lodi, a pak zapnul mikrofon. „Starší kapitáne Thrawne, tady je generalirius Nakirre na palubě válečné lodi *Whetstone* Kiljiského iluminátu,“ ohlásil se. „Povězte mi, jak jste přišel k watithským zajatcům.“

„Zdravím vás, generaliriusi Nakirre,“ zareagoval Thrawn. „Jste společník nebo obchodní společník Watithů?“

„Bohužel ani jedno,“ odpověděl Nakirre. „Ale snad brzy.“

„Aha,“ řekl Thrawn. „Takže jste zde kvůli navázání nových obchodních styků?“

Nakirrova kůže se natáhla v křivém úsměvu. Jixtus měl pravdu: tento Chiss šel po informacích. „Ne tak docela,“ řekl. „My z Iluminátu cestujeme Chaosem a učíme ostatní kiljiskému řádu a osvícení.“

„Vznešený podnik,“ odušil Thrawn. „Byli Watithové mezi vašimi studenty?“

„Opět, ještě ne,“ řekl Nakirre. „Do této části vesmíru jsme dorazili nově. Ale takové věci patří budoucnosti. Povězte mi, jak jste přišel k watithským zajatcům.“

„Tyto podrobnosti musejí prozatím zůstat důvěrné.“

„Nevadí,“ odvětil Nakirre. „Přijmu vaše zajatce a navrátím je domů.“

„Víte, kde je jejich domov?“

Nakirre zaváhal. Pokud řekne ano, Thrawn se nejspíš otáže na souřadnice a vezme tam zajatce sám. Pokud řekne ne, Thrawn je zřejmě odmítne vydat. „Už jsem tu navázal mnoho kontaktů se zdejšími obchodníky,“ zvolil třetí možnost. „Některý z nich tu informaci jistě může poskytnout.“

„Oceňuji vaši nabídku,“ řekl Thrawn. „Ale nemohu ji s čistým svědomím přijmout. Pokud tu nejsou žádní Watithové, aby zajatce převzali, budeme pátrat jinde.“

„Nerad bych, abyste podstupoval takovou námahu.“

„Ta volba je na mně, nikoli na vás.“

„Osvícení vyžaduje, abych sloužil ostatním.“

„Nejlépe tu posloužíte, když mi dovolíte pokračovat v cestě,“ odtušil Thrawn. „Nebo snad vaše osvícení vyžaduje, abyste mi vzal svobodu volby?“

„Pusťte ho,“ zamumlal Jixtus. „Prostě ho pusťte.“

Nakirre pocítil vlnku hněvu. Hněvu na Jixtuse; hněvu na Thrawna. Byly tu důležité podrobnosti, které mu ani jeden z nich nechtěl sdělit.

Potřeboval, aby mu Jixtus a Gryskové ukázali, které národy byly nejotevřenější dobytí a tudíž osvícení. Thrawn nepotřeboval. „Měl byste vědět, o čem mluvíte, než pronesete úsudek,“ řekl, zapnul svůj pult a zahájil náběh *Whetstonu* do bojového stavu. „Už brzy přinesu kiljiskou filozofii Chissům.“

„Obávám se, že se setkáte jen s malým zájmem,“ odtušil Thrawn. „Máme své starobylé cesty.“

„Kiljiská cesta se ukáže jako nadřazená.“

„Ne,“ odvětil Thrawn rozhodně. „Neukáže.“

„Opět naši moudrost odmítáte, aniž byste si ji vyslechl.“

„Dle mých zkušeností nadřazená moudrost ob stojí sama o sobě,“ prohlásil Thrawn. „Nepotřebuje válečnou loď, aby si přijetí vynutila.“

„Vy jste také dorazil na toto místo s válečnou lodí.“

„Ale netvrdím, že jiným nabízím nadřazenou moudrost,“ řekl Thrawn. „Ani nemám v úmyslu nutit svou moudrost jiným.“

„Snaží se vás dohnat k tomu, abyste na něj zaútočil,“ varoval Jixtus tiše a jeho hlas zněl napjatě. „Nedovolte mu to.“

Nakirre pocítil napnutí opovržení. Proč by *neměl* tomu Chissovi dovolit být nástrojem vlastní zkázy? *Whetstone* byl mnohem mocnější než Thrawnův *Springhawk*. Zničit ho bude záležitost několika minut.

„Snaží se získat údaje o *Whetstonu*,“ pokračoval Jixtus, „a vašich schopnostech jako jeho velitele.“

A proč by mu *neměl* předvést sílu kiljiského křižníku? Všechny znalosti, které Thrawn získá, po jeho smrti zmizí v propadlišti dějin.

Přesto tu byli i jiní, kteří budou svědky bitvy. Možná by nebylo moudré ukazovat jim plnou sílu Kiljiů, než jejich světy navštíví Kilhorda, aby jim ukázala cestu osvícení.

Ale třeba jen *dojem*, že si nechá od Chissů diktovat, jak má jednat...

„Válečné lodě, tady je Obrana soustavy Zysek,“ ozval se z reproduktoru můstku nový hlas. „Žádáme vás obě, abyste se stáhly.“

Nakirre pocítil vlnu chladného pobavení. Čtyři hlídková plavidla, která se zvedla z masy kupeckých lodí a rozdělila se do dvojic, aby se postavila *Whetstonu* a *Springhawk*u, byla menší a dokonce ještě ubožejší než chisská válečná loď. Kdyby trvala na boji, stačila by jediná laserová salva, aby je poslala mimo jakoukoli možnost osvícení.

„Kiljiové je nemohou osvítit, když budou mrtví,“ připomněl mu Jixtus.

Měl samozřejmě pravdu. Navíc mu to snad dávalo legitimní výmluvu odmítnout boj s Chissy.

„Obrano soustavy Zysek, podřizuji se vaší žádosti,“ řekl. „Starší kapitáne Thrawne, nechte si své zajatce. Uvidíme se znovu, až dorazím k vašemu lidu, abych změnil starobylé cesty Chissů na plnější osvícení Kiljiů.“

„Budu se těšit na naše příští shledání,“ řekl Thrawn. „Sbohem.“

„Na shledanou,“ řekl Nakirre.

Vypnul vysílačku a znovu se otočil k Jixtusovi. „Mluvil jste o čtyřech národech, které by Kiljiové měli vyhledat jako první, aby jim poskytli osvícení,“ řekl. „Já si místo nich vybírám Chissy.“

„Ještě ne,“ řekl Jixtus. „Musíte začít s ostatními bytostmi.“

„Proč?“

Jixtus zavrtěl hlavou, až tím pohybem zavlhl kapucí i závojem. „Protože já tyto Chissy znám, generaliriusi. Jsou houževnatí a mocní. Viděl jsem, jak odolali útoku zvenčí i manipulaci zevnitř. Pouze kombinace obojího je dokáže úspěšně zničit.“

„Osvícení není slučitelné s odkládáním,“ varoval ho Nakirre. „A vy jste mluvil o dobývání, ne zničení. Kdyby byli všichni zničeni, koho bychom pak vedli k míru a pořádku?“

„Nějaký pozůstatek jistě přežije,“ slíbil Jixtus. „Obyčejné lidi, kteří přijmou kiljiskou vládu bez otázek nebo odporu, budete moci osvítit. Ale abyste toho dosáhl, musejí vůdci a velitelé padnout.“

„Souhlasím,“ přisvědčil Nakirre. „Pokračujme tedy k jejich světu a zahajme ten proces.“

„Musejí padnout podle rozvrhu, který připravili Gryskové,“ namítl Jixtus. „Pokud se od tohoto rozvrhu odchýlíme, bude všechno ztraceno.“

Ale,“ pozvedl prst, „to neznamená, že budete muset čekat, než se s nimi setkáte. Vlastně jsem měl vždy v úmyslu, že mě vy a *Whetstone* dopravíte na mou první návštěvu jejich světů a vůdců.“

„Jak si přejete,“ svolil Nakirre a zíral na displej. *Springhawk* se už vrátil od planety a mířil pryč z gravitační studny do hlubokého vesmíru. „Budu se řídit vašim vedením. Prozatím. Ale varuji vás: jestli budu mít pocit, že postupujete příliš pomalu, vezmu ten časový rozvrh do vlastních rukou.“

„Rozumím,“ řekl Jixtus. „Držte se mého vedení a Chissové budou vaši. V pravý čas.“

„V krátký čas,“ opravil ho Nakirre. „A až zničíte jejich vůdce, tohoto mi necháte, toho Thrawn.“ Kůže se mu natáhla do ponurého úsměvu. „Nemůžu se dočkat, až bude čelit pravému osvětlení.“

* * *

Springhawk byl zpět v hyperprostoru a napětí z toho krátkého střetnutí konečně začalo z *Thalias* opadat, když *Samakro* dokončil své pátrání v lodních archivech. „Není tu nic o druhu nebo státu národa jménem *Kiljiové*, starší kapitáne,“ hlásil. „Také tu není žádná zmínka o generaliriusu *Nakirreovi*.“

„Pochopitelně,“ řekl Thrawn. „Ale ten titul jsme už *slyšeli*.“

Thalias střelila pohledem přes rameno. Všimla si, že *Samakro* má ve tváři náznak výrazu někoho, kdo žvýká něco kyselého. „Ano, pane,“ potvrdil. „Zmínil ho bitevní *dreadnought*, který napadl *Vigilant* a *Grayshrike* u *Rozbřesku*.“

„Což naznačuje, že s generaliriusem *Nakirrem* mohou nějakým způsobem souviset,“ řekl Thrawn.

„Ano, pane,“ zopakoval *Samakro* a k náznaku kyselosti se přidal náznak váhání.

Nebylo divu. První důstojník se s Thrawnem přel – uctivě a klidně, samozřejmě, ale přesto přel – ohledně Thrawnova plánu zastavit se před návratem do *Ascendence* na *Zyze*ku. *Samakro* naznačoval, že to bude jak nebezpečné, tak zbytečné, zatímco Thrawn byl přesvědčen, že ta zajižďka bude stát za to. Opět se ukázalo, že Thrawn měl pravdu.

Ačkoli *Thalias* netušila, jestli něco z toho, co se dozvěděl, bude nakonec užitečné.

„Také víme, že *generalirius* v té chvíli nebyl sám,“ pokračoval *Samakro*. „Byly tam čtyři okamžiky, kdy za prvním hlasem slyšíme druhý – velmi slabý, ale rozhodně patřící jiné osobě. Pravděpodobně ani ne stejného druhu.“

„Souhlasím,“ řekl Thrawn. „Podařilo se analytikům z těchto přerušování něco vytáhnout?“

„Zatím ne. Hlas byl tichý a *Nakirreovo* vysílání nebylo tak čisté, jak bychom mohli doufat. Podařilo se nám identifikovat několik slov, ale úplná analýza bude muset počkat, než to předáme expertům na *Naporaru*.“

„Ať analytici pokračují v práci,“ nařídil Thrawn. „Nejen na slovech, ale ať také získají z hlasového profilu, co budou moct.“

„Ano, pane,“ řekl *Samakro*.

Thalias se opět ohlédla. *Samakro* se vzdálil a zadával rozkaz do svého questisu. Zato Thrawn zamyšleně hleděl přes můstek a zrak měl mírně rozostřený, což byl znak, který se *Thalias* naučila rozpoznávat jako hluboké zamyšlení.

Otočila se zase dopředu a shlédla dolů na *Che'ri*. Dívčiny oči byly podobně rozostřené, ačkoli v jejím případě to bylo kvůli naprostému ponoření do Třetího zraku, jak vedla *Springhawk* k domovu.

„Opatrovnice.“

Thalias sebou škubla, obrátila se a zjistila, že Thrawn stojí přímo za ní. „Neměl byste se k lidem takhle plížit, starší kapitáne,“ řekla mu vyčítavě.

„Omlouvám se,“ odvětil, třebaže to znělo spíš pobaveně než omluvně. „Musíte se naučit přemýšlet a uvažovat bez ztráty pozornosti ke svému okolí.“ Kývl k *Che'ri*. „Jak jí je?“

„Je v pořádku,“ odpověděla *Thalias* a podívala se na dívku. „Asi za čtyřicet minut bude potřebovat přestávku, ale minulou noc se dobře vyspala a zdá se, že je na tom dobře.“

„To jsem nemyslel,“ řekl Thrawn a ztišil hlas. „Mluvil jsem o ní a magys.“

Thalias cítila, jak se jí stáhlo hrdlo. Doufala, že byla jediná, kdo si toho všiml. „Mohla to být jen náhoda.“

„Věříte tomu?“

Thalias si povzddechla. Magys, vůdkyni skupiny uprchlíků, probudili z nucené hibernace, aby se podívala na vzorek šperků, které skupina nazývaná Agbuiové použila na Celwisu proti radnímu rodiny Xodlak. Jakmile magys brož identifikovala, Thrawn ji požádal, aby se vrátila do hibernace, dokud nebude moct být navrácena svému lidu, který na ni nyní čekal na Rapaccu, domovském světě Pacců.

Nebylo překvapivé, že s vědomím, že jejímu světu hrozilo vnější nebezpečí, magys odolávala myšlence vrátit se k spánku. Thrawnovo varování – že musí zůstat skrytá, jinak by ji mohl spatřit nějaký důstojník, který by přišel do kajuty chodkyně po obloze plnit nějaké povinnosti – na ni nemělo sebemenší vliv. Ve skutečnosti byla tak neústupná, že si Thalias chvíli myslela, že ji Thrawn a Samakro budou muset dostat do hibernační komory fyzickým násilím.

A potom se najednou vzdala a pokorně Thrawnův rozkaz přijala.

Ale než znovu ulehla do komory, její oči kmitly směrem k Che'riině ložnici.

Ještě na Rapaccu, při prvním setkání Thrawna s uprchlíky, magys nějak poznala, že Thalias bývala chodkyní po obloze a dovedla pomocí Třetího zraku navigovat loď hyperprostorem. Mohla také vycítit Che'riinu přítomnost a její mnohem silnější spojení s čímkoli, k čemu jí Třetí zrak umožňoval přístup?

„Ne, tomu opravdu nevěřím,“ přiznala. „Ale pořád doufám, že to náhoda být mohla. Chci říct, mezi ní a Che'ri byly dvě přepážky a celá společenská místnost. Jak by to mohla přes to všechno vědět?“

„Magys tvrdila, že její lid se po smrti připojuje k Zásvětí,“ připomněl jí Thrawn. „Skutečnost, že ve vás poznala bývalou chodkyni po obloze, naznačuje, že něco z toho spojení je přítomno i během života.“

„Ale na Rapaccu se na mě alespoň dívala,“ namítla Thalias. „Kdyby Che'ri viděla, pochopila bych to. Ale ona ji vůbec neviděla.“

Thrawn přesunul pohled k průzoru a víru hyperprostoru venku. „Pokud je Zásvětí tatáž Síla, o které mi vyprávěl generál Skywalker, zdá se, že má mnoho aspektů a projevů. Je možné, že tohle je nová stránka, kterou magys zatím nepoznala.“

„Myslela jsem, že celý její lid je spojen se Zásvětím.“

„Když si všichni vašeho druhu budou broukat určitý tón, zvyknete si, že ho slyšíte,“ vysvětloval Thrawn. „Když potom potkáte druh, který si vůbec nebrouká, a také jedince, který si brouká jiným tónem, pak to bude nejen nové, ale i významné.“

„Ach,“ přikývla Thalias. „Ano. Chápu. Cokoli nového, buď přítomnost, nebo nepřítomnost, může být nápadné.“

„Ano,“ přisvědčil Thrawn. „Jak jste si nepochybně povšimla u generaliruse Nakirrea.“

Thalias semkla rty. Měla za to, že byla jediná, kdo si *toho* všiml, a měla v plánu nechat si to pro sebe, dokud to nebude moct říct Thrawnovi soukromě. „Myslíte to, že se vůbec nezeptal, kolik watithských zajatců máme?“

„Výborně,“ pochválil ji. „Vaše analytické schopnosti se od vašeho příchodu na *Springhawk* znatelně zlepšily.“

„Děkuju,“ řekla a cítila, jak se jí tváře po tom komplimentu rozechřívají. „I když, pokud je to tak, pak jen díky vašim učitelským schopnostem.“

„S tím nesouhlasím,“ odpověděl Thrawn. „Já neučím, ale pouze vedu. Každý přistupuje k problémům různě. Dělán jen to, že pokládám otázky, které toho dotyčného postrčí na nejlepší cestu k řešení.“

„Rozumím,“ zamumlala Thalias. Ale jak se domnívala, pouze pokud byl ten dotyčný ochoten vynaložit námahu naučit se této cestě logiky a rozumu. Až příliš mnoho lidí, možná dokonce většina, spokojeně přenechávala myšlení a analýzu na nich.

„Takže co vyvozujeme z Nakirreova nedostatku zvědavosti?“ vybídl ji.

„Že už věděl, kolik lidí měl kapitán Fsir na svém frachtáku.“ Thalias se zamračila. „Nebo možná i to, že jsou všichni mrtví?“

„Spíš se přikláním k té druhé variantě,“ řekl Thrawn. „A to by zase naznačovalo, že druhá osoba hovořící v pozadí byla spojena s tím, kdo Fsira najal.“

„Ano, to dává smysl,“ souhlasila a přemýšlela o tom. „Obchodní centrum jako Zysek přitahuje spoustu různých národů a druhů. Pokud náš tajemný cizinec úspěšně najal Fsira, mohl by se tam vrátit k dalšímu najímání.“

„Souhlasím,“ přisvědčil Thrawn. „Což vede k další otázce.“